

træffe afgørelse, men hvor flere kan involveres, og på den anden side de partier, der siger: Giv det hele frit, lad enhver landmand gøre, hvad der passer hende eller ham, lad enhver kommunalbestyrelse have hånds- og halsret over dansk natur de 4 år, den sidder der, uden nogen form for restriktioner. Det bliver en fantastisk debat.

Personlig som en varm tilhænger af den danske vej, den danske tradition for samarbejde, som vi har grundfæstet i den danske naturfredningslovgivning og de danske naturbeskyttelseslove, er jeg selvfølgelig ked af det her. Men jeg tror ikke, Venstre og andre, der har den samme opfattelse som hr. Vibjerg, der med rosværdig klarhed, synes jeg, har givet udtryk for den i dag, skal være i tvivl om, at her bliver kamp til stregen.

Vi kan godt være gode venner på alle mulige andre områder, men hvis det virkelig bliver Venstres holdning, at man skal bryde med disse mange års tradition på det felt, så er der lagt op til en af de helt store holdningsmæssige brudflader i dansk politik, og det skal siges, det skal råbes ud fra hvert eneste tårn, hvert eneste kirketårn, at der er en afgørende forskel.

Hvis den side, som repræsenterer traditionen i dansk politik, og som repræsenterer den danske vej, taber det her opgør, så er det efter min opfattelse den største trussel ud fra meget, meget snævre partigeistiske og snævre erhvervspolitiske interesser mod bevarelsen af en rig og spændende dansk natur til glæde for den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Jeg kunne forstå på hr. Jens Vibjerg, at landmændene aldrig har oplevet at få erstatning for restriktioner på deres ejendomme, men det tror jeg var en fortalelse.

Jeg faldt også over bemærkningen: Forslaget er alt for tyndt. Men det, jeg i den senere tid har oplevet i forbindelse med de miljøforslag, vi har haft til behandling – og jeg kan især huske, sidste gang det skete – er en indstilling hos Venstre, der får mig til at sige, at jeg ville blive meget overrasket, hvis Venstre gik ind for et miljøforslag. Og jeg tror, at det eneste forslag, som Venstre ville kunne støtte, var et forslag om afskaffelse af beskyttelse af miljøet.

Det tror jeg faktisk er det eneste, Venstre kan støtte, for i forbindelse med behandlingen af dette forslag forstår jeg at der vil komme en byge af ændringsforslag, der gør alt for at afskaffe beskyttelsen af det danske miljø.

Det må jeg indrømme er en gave til Socialdemokratiet, men det er sandelig til stor skade for vores miljø.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Til fru Elsebeth Gerner Nielsen, der nu vil påstå, at jeg skulle være forbryder, vil jeg sige, at det, som det drejer sig om, jo er, at hvis jeg havde en eng, ville jeg selvfølgelig pløje den op, inden jeg nåede 7-års grænsen; det er klart. For selv om det måske under alle andre forhold ville være fornuftigt at lade den ligge i 3, 4, 5 eller 6 år mere, så tvinger man mig nu til at pløje den op, uden at der ellers er nogen begrundelse for det, og det er det, jeg opponerer imod.

Og så siger miljø- og energiministeren, at vi løber fra en lov, og at vi vil af med lovgivningen, men det er slet ikke tilfældet. Men der er jo nogle ting i den gamle lov, der virker u hensigtsmæssigt, og det er derfor, vi synes loven skal laves om, og man har jo altså lov at blive klogere på en lov.

Men det, der er væsentligt for os, er, at det skal være forankret lokalt, og at der skal være et lokalt samarbejde. Vi har ikke den holdning, som ministeren giver udtryk for, at vi herinde alene vide. I modsætning til Socialdemokratiet og ministeren mener vi, at der skal være et lokalt engagement i naturbevarelsen og ikke det centralistiske natursyn, der hersker hos en elite her i det centrale København. Næ, lad os få et natursyn, som er forskelligt fra egn til egn, til at blomstre. Det er det, vi vil give mulighed for.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Folketingets forretningsorden giver jo kun lejlighed til at stille spørgsmål til den taler, der lige har været oppe, og det vil jeg derfor gøre. Og når det nu bliver hævdet, at traditionen bliver brudt, vil jeg derfor spørge hr. Jens Vibjerg, om det er hans opfattelse, at det er sket under den nuværende minister, og at den nuværende minister har en meget stor del af ansvaret for det.

Og jeg vil også spørge hr. Vibjerg, om han ikke synes, at hvis man vil have en dialog, er det en snedig ting at svare på de spørgsmål, der bliver stillet, også selv om de bliver stillet både to og tre gange. Og når man måske har sagt både fire, fem og seks gange, at man gerne vil have svar på noget, der er afgørende for debatten i denne sal, var det så ikke rimeligt, at der blev